

DOI: 10.34015/2523-4552.2026.1.13

УДК 342.9

Зіганшин А. І.,
аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-2728-8581>

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ В УКРАЇНІ

У статті на основі аналізу чинного законодавства, а також теоретичних підходів вчених, розкрито окремі аспекти правового статусу громадських об'єднань в Україні. Зокрема досліджено проблему визначення мети та завдань діяльності громадських об'єднань в Україні, а також їх значення для суспільства. Встановлено, що, незважаючи на значну кількість наукових праць, у законодавстві та доктрині відсутній єдиний підхід до розуміння цільового призначення таких об'єднань.

Проаналізовано теоретичні підходи до визначення ролі та місця громадських об'єднань у політичній, соціальній та економічній сферах, а також норми чинного законодавства, що регулюють їх діяльність. Проаналізовано установчі документи окремих громадських організацій та виокремлено закріплені в них цілі та завдання діяльності. Сформульовано авторське бачення мети і завдань діяльності громадських об'єднань в Україні.

Обґрунтовано, що основною метою діяльності громадських об'єднань є захист прав, свобод та інтересів окремих груп населення, а також задоволення їх матеріальних і духовних потреб у різних сферах суспільного життя. Визначено основні завдання громадських об'єднань, до яких віднесено представництво інтересів учасників, сприяння реалізації їх прав, участь у громадському контролі за діяльністю органів публічної влади, вплив на формування та реалізацію державної політики, а також здійснення інформаційно-просвітницької діяльності. Наукова новизна дослідження полягає у формулюванні авторського підходу до визначення мети та системи завдань діяльності громадських об'єднань в Україні.

Ключові слова: громадськість, громадські об'єднання, мета діяльності, завдання, правовий статус.

Постановка проблеми. На сьогоднішній день в Україні функціонує велика кількість різноманітних громадських об'єднань, які здійснюють діяльність у сферах благодійності,

захисту прав і свобод людини, охорони здоров'я, спорту тощо. Незважаючи на єдність їх правового статусу, визначеного Конституцією України та Законом України «Про громад-

ські об'єднання», специфіка діяльності кожного з них відрізняється. Це зумовлено сукупністю юридичних, економічних, організаційних та інших чинників. Водночас, ключова відмінність громадських об'єднань полягає у притаманній їм суспільній ролі, яка знаходить своє вираження у меті та завданнях їх діяльності.

Стан дослідження проблеми.

Окремі проблемні питання присвячені характеристичі діяльності громадських об'єднань, досліджувались у працях: В. П. Беха, Л. І. Гурняка, О. В. Заїки, В. П. Ковальчука, І. Ю. Мельника та багатьох інших вчених. Водночас, незважаючи на значний науковий доробок, науковці досі не конкретизували та не виділили мету і завдання діяльності громадських об'єднань в Україні.

Мета і завдання дослідження.

Мета статті полягає у тому щоб встановити мету і розкрити завдання діяльності громадських об'єднань на території України. Для реалізації вказаної мети необхідним є вирішення наступних завдань: узагальнити теоретичні підходи щодо визначення ролі громадських об'єднань в політичній, соціальній, економічній сферах держави та соціуму; здійснити аналіз норм чинного законодавства, яке регулює діяльність цих об'єднань; сформулювати власний підхід до визначення мети та завдань останніх.

Наукова новизна дослідження. У роботі дістав подальшого опрацювання теоретичний підхід щодо визначення мети та характеристики завдань діяльності громадських об'єднань в Україні

Виклад основного матеріалу.

Етимологічно, «мета» – це те, що хтось намагається досягнути, здобути, до чого прямує [1, с. 236]. Слово «за-

вдання» розкривається, як: а) наперед визначений, запланований для виконання обсяг роботи, справа, ціль тощо; б) настанова, розпорядження виконати певне доручення [2, с. 40]. Незважаючи на близький характер термінів, вони не замінюють одне одного, а знаходяться у взаємозв'язку, як частина та ціле, що відмічається науковцями. Наприклад, І. І. Котюк пише: «Завдання відображають зміст діяльності, а мета – очікуваний її результат. Мета – те, що ми хочемо, а завдання – те, що для цього потрібно зробити» [3, с. 176]. В роботі В. І. Фелика наголошено, що співвідношення мети і завдань полягає в наступному: завдання є окремим моментом стану мети, який виявляється в даності мети в конкретних умовах її існування. Тобто, мета – більше загальне та абстрактне поняття; в його змісті виявляється стратегічна спрямованість певної діяльності. Завдання – більш чіткі та конкретні; вони окреслені більш чіткими часовими межами та заздалегідь встановленими засобами їх досягнень [4, с. 36-37]. В статті Г. П. Середи акцентовано увагу, що мета і завдання є парними категоріями які не тільки зумовлюються одне одного, але й взаємодоповнюють. При цьому, в рамках однією мети може бути сформульовано одразу декілька завдань, які конкретизують та розкривають її [5, с. 15].

Отже, мета – це кінцевий, бажаний, ідеальний результат певної діяльності, процесу, операції тощо. В свою чергу, завдання є складовими мети, тактичними цілями, реалізація яких забезпечує досягнення останньої. Звідси, мета і завдання співвідносяться, як частина та ціле. Щодо вираження даних категорій у контексті діяльності громадських

об'єднань, то, наприклад, за Конституцією України, останні створюються «для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів» [6]. Аналогічну мету створення та діяльності декларовано в положеннях Закону України «Про громадські об'єднання» [7].

Відсутність належного розмежування мети і завдань діяльності громадських об'єднань також зберігається на рівні наукової доктрини. Як правило, вчені розкривають загальне призначення вказаних суб'єктів в суспільстві, державі, економіці, а також їх місце в системі якихось окремих суспільно-правових відносин. Наприклад, наступну думку з цього приводу має Л. І. Гурняк: «Діяльність громадських об'єднань охоплює різноманітні аспекти, зокрема правозахист, екологічні ініціативи, соціальну підтримку, розвиток освіти, боротьбу з корупцією тощо. Вони створюють можливості для громадян не лише висловлювати свої позиції, а й реалізовувати конкретні проекти, спрямовані на покращення суспільного життя. Такі організації можуть діяти як незалежні спостерігачі за діяльністю органів влади, стимулюючи їхню прозорість та підзвітність перед суспільством. Громадські об'єднання сприяють розвитку політичної культури, оскільки навчають громадян механізмам впливу на управлінські процеси та залучають їх до участі у виборах, громадських слуханнях, експертних дискусіях. Вони також виконують функцію громадського контролю, аналізуючи рішення уряду та органів місцевого самоврядування, моніторячи виконання законодавчих ініціатив і оцінюючи ефективність політичних реформ. Діяль-

ність таких організацій часто ґрунтується на волонтерстві, що сприяє розвитку громадянської відповідальності та солідарності» [8].

Цікаві висновки з приводу ролі та значення в державі громадських об'єднань, а саме однією з двох їх форм, громадських організацій, роблять В. П. Бех та Г. О. Нестеренко. Вчені доводять, що громадські організації є повноправними учасниками прийняття управлінських рішень у системі саморегуляції соціального організму країни, але роблять вони це не через інструменти насильницького характеру, що апіорі притаманні державі (армія, секретні служби, комітети/ради національної безпеки, поліція/міліція, розвідка і контррозвідка, митниця (деякою мірою), тюрми, виправні заклади тощо), а завдяки впливу, що ґрунтується на механізмі смислороджені інноваційної діяльності (наука, захисні громадські ініціативи, наприклад, екологічні, антивоєнні, ресурсозберігаючі та інше) і одночасно виконують функцію зворотної складової механізму реалізації владних повноважень державою [9, с. 6]. Також, з приводу ролі та цільового призначення саме громадських організацій висловлюється О. В. Заїка. Позиція автора одна з найбільш точних та структурованих. Так, науковець відмічає, що: 1) громадські організації виступають ключовим чинником в системі реформ та прийняття публічно-управлінських рішень; 2) громадські організації виступають не лише елементом, що контролює владні структури, але й активним учасником процесу реформування публічної служби. Вони здатні забезпечити додатковий ресурс експертного потенціалу та взяти участь у ство-

ренні ефективних механізмів управління; 3) громадські організації можуть виступати посередниками між владою та громадськістю, сприяючи взаєморозумінню та створенню політик, що відповідають реальним потребам громадян. Їхня роль полягає не лише в критиці, але і в конструктивній співпраці, спрямованій на досягнення загальних цілей суспільства; 4) громадські організації стають важливим чинником у формуванні публічно-управлінських рішень. Вони не лише реагують на вже прийняті рішення, а й активно беруть участь у їхньому формуванні. Це забезпечує більш широкий спектр поглядів та думок у процесі ухвалення стратегічних рішень; 5) громадські організації займають важливе місце у системі реформи публічної служби та прийнятті публічно-управлінських рішень. Їхня участь сприяє більш ефективному та демократичному управлінню, забезпечуючи представленість громадянського суспільства та сприяючи формуванню більш справедливого та відповідального управління [10].

Звернутись необхідно також до положень дисертаційної роботи Д. В. Губачової, яка аналізує роль громадських об'єднань в сфері публічного адміністрування. Так, вчена доводить, що останні є тим суб'єктом адміністративного права, який може реалізувати окремі владно-управлінські функції та взаємодіяти із суб'єктами публічної адміністрації у процесі реалізації наданих повноважень. До характеристик, що вказують на специфіку громадських об'єднань як суб'єктів адміністративного права, авторкою віднесено: а) можливість бути учасником конкретного виду адміністративних пра-

вовідносин; б) наявність повноважень на набуття делегованих повноважень владно-управлінського характеру; в) можливість вступу в адміністративні правовідносини щодо набуття статусу громадського об'єднання та щодо подальшої взаємодії громадського об'єднання і суб'єктів управлінського сектору; г) фактичне поширення на цього суб'єкта окремих видів адміністративного примусу на кшталт заборони продовжувати діяльність тощо. Д. В. Губачовою встановлено, що громадські об'єднання в ході здійснення регуляторної політики мають таке функціональне призначення: а) забезпечувальне (полягає в захисті прав та інтересів громадян у процесі реалізації конкретного регуляторного акту); б) сприяюче (проявляється у формуванні пропозицій до регуляторного акту); в) втручальне (проявляється під час здійснення контрольних наглядних дій за розробленням, виконанням і моніторингом регуляторного акту) [11, с. 12].

Фокус досліджень Р. В. Ігоніна спрямовано на висвітлення ролі громадських організацій в системі інформаційно-правового забезпечення соціального захисту населення. Вчений обстоює висновок, що їх діяльність охоплює три основні цілі: а) інформаційне забезпечення, що включає поширення знань про соціальні права, механізми отримання соціальної допомоги, а також формування правової обізнаності громадян через освітні заходи, аналітику та публічну комунікацію; 2) правовий супровід, який полягає в наданні юридичних консультацій, адвокатури інтересів соціально вразливих груп, участі у розробці законопроектів та здійсненні моніторингу дотримання

соціальних прав; 3) громадський контроль, що включає аналіз ефективності соціальних програм, оцінку державної політики у сфері соціального захисту, а також взаємодію з органами влади для вдосконалення системи підтримки населення. Крім того, в ході дослідження Р. В. Ігонін довів, що громадські організації не лише доповнюють зусилля держави, а й виступають каталізаторами соціальних змін, сприяючи підвищенню прозорості, підзвітності та якості соціальної політики [12, с. 392].

В процесі дослідження мети та завдань діяльності громадських об'єднань було б помилково не розглянути установчі документи окремих суб'єктів даного типу в яких зазначений момент освітлюється більш повно та точно, на відміну від законодавчої та доктринальної царини. Наприклад, Статут громадської організації «Ти потрібен Україні» затверджений протоколом позачергових зборів її учасників від 02.02.2023 №03/2023 визначає, що мета діяльності останньої – сприяння реалізації фізичними особами та юридичними особами в Україні своїх прав та свобод, у першу чергу захист прав, свобод та інтересів незахищених верств населення; сприяння Європейській інтеграції України та адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу. Цілями (завданнями) роботи організації визначено: 1) сприяння підвищенню інституційної обізнаності інститутів громадянського суспільства України та правова освіта волонтерів щодо їх правового стану, способів реалізації та захисту їх прав, інших аспектів їх діяльності; 2) сприяння реалізації та захисту прав людини в Україні, у першу чергу захист прав, свобод та інтересів неза-

хищених верств населення, а саме: осіб із багатодітних, малозабезпечених, неповних сімей, дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, людей похилого віку, осіб із інвалідністю та людей, які піклуються за ними, осіб, що постраждали від торгівлі людьми або страждають від насильства у сім'ї, осіб, які постраждали від проведення Антитерористичної операції та воєнних дій на території України, у тому числі внутрішньо переміщених осіб, учасників бойових дій, ветеранів війни, добровольців, волонтерів тощо та інших уразливих категорій в Україні; 3) сприяння вирішенню проблеми дискримінації в суспільстві за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками, в тому числі протидія гендерної нерівності та захист прав жінок і так інше [13].

Взяти до уваги також доцільно положення Статуту громадської організації «Оновлені і нездолані», який уведено в дію рішенням установчих зборів її учасників оформленого протоколом від 21.03.2024 № 1. Головною метою організації Статут визначає загальну профілактику злочинності, надання правової та психологічної допомоги громадянам, постраждалим від військової агресії, військовослужбовцям та ув'язненим, котрі перебувають в місцях позбавлення волі. Основними завдання роботи об'єднання відповідно до виділеної мети є: 1) організація та проведення освітньо-профілактичних заходів, направлених на попередження скоєння злочинів серед молоді; 2) організація та проведення освітньо-

профілактичних заходів, направлених на попередження скоєння злочинів для ув'язнених; 3) організація та проведення освітньо-профілактичних заходів, направлених на попередження скоєння злочинів серед колишніх воєнно-службовців та постраждалих від військової агресії; 4) організація та надання правової та психологічної допомоги громадянам, постраждалим від військової агресії, військовослужбовцям та ув'язненим, котрі перебувають в місцях позбавлення волі; 5) створювання для своїх членів, відповідно до законодавства, умов для налагодження зв'язків з міжнародними громадськими організаціями для обміну досвідом в сферах реабілітації осіб з доведеним кримінальним минулим, профілактики злочинності, реабілітації осіб, котрі приймали участь в бойових діях, та особам, котрі постраждали від військової агресії; 6) здійснення громадського контролю за дотриманням законів в місцях позбавлення волі, медичних закладах та інших закладах, метою діяльності котрих являється надання допомоги військовослужбовцям та постраждалим від військової агресії, з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать чинному законодавству; 7) співпраця з державними структурами, органами місцевого самоврядування, територіальними громадами, іншими об'єднаннями громадян тощо [14].

Висновки. Отже, проведеним дослідженням встановлено, що на

сьогоднішній день на законодавчому та доктринальному рівні не вироблено єдиного підходу до визначення мети і завдань діяльності громадських об'єднань в Україні. Натомість, в установчих документах подібних суб'єктів перелік цілей індивідуалізований згідно до сфери функціонування. Зважаючи на існуючі прогалини, можемо зробити висновок, що мета діяльності громадських об'єднань полягає у захисті прав, свобод та інтересів окремих груп населення України, а також задоволенні їх матеріальних та духовних потреб в соціально-культурній, фінансово-економічній, політичній, правовій та інших сферах.

Завданнями діяльності громадських об'єднань, з огляду на визначену мету, є: 1) представництво учасників об'єднань у відносинах із іншими фізичними, юридичними особами всіх форм власності; 2) сприяння в реалізації учасниками об'єднань їх суб'єктивних прав, досягненні інтересів та виконанні покладених обов'язків; 3) участь в роботі інституцій громадського контролю органів публічної влади та забезпечення прозорості й підзвітності їх діяльності; 4) участь в процесі формування та реалізації державної політики, а також просування інтересів відповідних верст населення під час її проведення; 5) забезпечення формування громадської думки та проведення інформаційно-просвітницької діяльності щодо підвищення правової культури та юридичної обізнаності громадян України.

Список використаних джерел

1. Івченко А. О. Тлумачний словник української мови. Харків : ФОЛІО, 2002. 543 с.

2. Словник української мови: Том 3. Білодід І. К. та ін. В 11 т. (1970-1980). 741 с.
3. Котюк І. І. Судова гносеологія: проблеми методології та практики: дис... д.ю.н.: 12.00.09. Київ, 2008. 427 с.
4. Фелик В. І. Адміністративно-правове забезпечення профілактичної діяльності Національної поліції України : дис... д.ю.н.: 12.00.07. Харків, 2017. 479 с.
5. Серeda Г. Законність оперативно-розшукової діяльності як мета та завдання прокурорського нагляду. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2009. №4. С. 11–17.
6. Конституція України: закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
7. Про громадські об'єднання : Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 1. Ст. 2.
8. Гурняк Л. І. Громадянське суспільство в Україні : сучасний стан та перспективи розвитку. Київ: *Наукова думка*, 2021. 312 с.
9. Громадські організації у дискурсі демократизації суспільства : монографія. За наук. ред. В. П. Беха, редкол. : В. П. Бех, Г. О. Нестеренко та ін. К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова. 2011. 680 с.
10. Заїка О. В., Товстик З. О. Роль громадських організацій у прийнятті публічно-управлінських рішень. *Публічне управління і адміністрування*. 2024. № 1. С.180–184. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2024.1.29>
11. Губачова Д. В. Взаємодія громадських об'єднань з суб'єктами публічної адміністрації: адміністративно-правовий аспект : автореф... дис... канд. юрид. наук. : 12.00.07. Запоріжжя, 2024. 18 с.
12. Ігонін Р. В. Роль громадських організаційні в інформаційно-правовому забезпечення соціального захисту населення. *Науковий віник Ужгородського Національного Університету*. 2025. Вип. 88: ч. 2. С.388–393. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.53>
13. Статут громадської організації «Ти потрібен Україні» : протокол від 02.02.2023 №03/2023. Офіційний веб-сайт громадської організації «Ти потрібен Україні». URL: <https://www.uny.org.ua/wp-content/uploads/2023/03/statut-go-ty-potriben-ukrayini.pdf>. (дата звернення: 24.01.2026).
14. Статут громадської організації «Оновлені і нездолані» : протокол від 21.03.2024 №1. Офіційний веб-сайт громадської організації «Оновлені і нездолані». URL: <https://upgraded-undefeated.org.ua/wp-content/uploads/2024/11/Статут.pdf>. (дата звернення: 24.01.2026).

References

1. Ivchenko, A. O. (2002). *Tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy* [Explanatory dictionary of the Ukrainian language]. Folio.
2. Bilodid, I. K., et al. (Eds.). (1972). *Slovnyk ukrainskoi movy* [Dictionary of the Ukrainian language] (Vol. 3). Naukova Dumka.
3. Kotiuk, I. I. (2008). *Sudova hnoseolohiia: Problemy metodolohii ta praktyky* [Judicial gnoseology: Problems of methodology and practice] (Doctoral dissertation, Kyiv).
4. Felyk, V. I. (2017). *Administratyvno-pravove zabezpechennia profilaktychnoi diialnosti Natsionalnoi politsii Ukrainy* [Administrative and legal support of preventive activity of the National Police of Ukraine] (Doctoral dissertation, Kharkiv).
5. Sereda, H. (2009). *Zakonnist operatyvno-rozshukovoi diialnosti yak meta ta zavdannia prokurorskoho nahliadu* [Legality of operational-search activity as the purpose

and task of prosecutorial supervision]. *Visnyk Natsionalnoi Akademii Prokuratury Ukrainy*, 4, 11–17.

6. Constitution of Ukraine No. 254k/96-VR (1996, June 28). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

7. Law of Ukraine “On Public Associations” No. 4572-VI (2012, March 22). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>

8. Hurniak, L. I. (2021). *Hromadianske suspilstvo v Ukraini: Suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku* [Civil society in Ukraine: Current state and development prospects]. Naukova Dumka.

9. Bekh, V. P., & Nesterenko, H. O. (Eds.). (2011). *Hromadski orhanizatsii u dyskursi demokratsyzatsii suspilstva* [Public organisations in the discourse of democratisation of society]. Vydavnytstvo NPU imeni M. P. Drahomanova.

10. Zaika, O. V., & Tovstyk, Z. O. (2024). Rol hromadskykh orhanizatsii u pryiniatti publichno-upravlinskykh rishen [The role of public organisations in making public administration decisions]. *Publichne Upravlinnia i Administruvannia*, 1, 180–184. DOI <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2024.1.29>

11. Hubachova, D. V. (2024). *Vzaiemodiia hromadskykh obiednan z subiektamy publichnoi administratsii: Administratyvno-pravovyi aspekt* [Interaction of public associations with subjects of public administration: Administrative and legal aspect] (Candidate dissertation abstract, Zaporizhzhia).

12. Ihonin, R. V. (2025). Rol hromadskykh orhanizatsii v informatsiino-pravovomu zabezpechenni sotsialnoho zakhystu naselennia [The role of public organisations in the information and legal support of social protection of the population]. *Naukovyi Visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu*, 88(2), 388–393. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.53>

13. Hromadska orhanizatsiia “Ty Potriben Ukraini” [Public Organisation “You Are Needed by Ukraine”]. (2023, February 2). *Statut hromadskoi orhanizatsii “Ty Potriben Ukraini”* [Charter of the public organisation “You Are Needed by Ukraine”]. <https://www.uny.org.ua/wp-content/uploads/2023/03/statut-go-ty-potriben-ukrayini.pdf>

14. Hromadska orhanizatsiia “Onovleni i Nezdolani” [Public Organisation “Renewed and Unconquered”]. (2024, March 21). *Statut hromadskoi orhanizatsii “Onovleni i Nezdolani”* [Charter of the public organisation “Renewed and Unconquered”]. <https://upgraded-undefeated.org.ua/wp-content/uploads/2024/11/%D0%A1%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%82.pdf>

Zihanshyn A. I., Ph.D. student of the Kharkiv National University of Internal Affairs

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-2728-8581>

The Goal and Objectives of Public Associations in Ukraine

The article, based on the analysis of current legislation, as well as theoretical approaches of scientists, reveals certain aspects of the legal status of public associations in Ukraine. In particular, the problem of determining the purpose and objectives of the activities of public associations in Ukraine, as well as their significance for society, is investigated. It is established that, despite a significant number of scientific works, there is no unified approach to understanding the purpose of such associations in the legislation and doctrine.

Theoretical approaches to determining the role and place of public associations in the political, social and economic spheres are analyzed, as well as the norms of current legislation regulating their activities. The constituent documents of individual public organizations are analyzed and the goals and objectives of their activities are singled out. The author's vision of the goals and objectives of the activities of public associations in Ukraine is formulated.

It is substantiated that the main goal of the activities of public associations is to protect the rights, freedoms and interests of individual groups of the population, as well as to satisfy their material and spiritual needs in various spheres of public life. The main tasks of public associations are identified, which include representing the interests of participants, promoting the implementation of their rights, participating in public control over the activities of public authorities, influencing the formation and implementation of state policy, as well as carrying out information and educational activities. The scientific novelty of the study lies in the formulation of the author's approach to determining the purpose and system of tasks of public associations in Ukraine.

Keywords: *public, public associations, purpose of activity, tasks, legal status.*

Цитування за ДСТУ 8302:2015: Зіганшин А. І. Мета та завдання діяльності громадських об'єднань в Україні. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2026. № 1(35). С. 139-147. DOI: <https://doi.org/10.34015/2523-4552.2026.1.13>

Citation APA: Zihanshyn, A. I., (2026). Meta ta zavdannia diialnosti hromadskykh obiednan v Ukraini [The goal and objectives of public associations in Ukraine]. *Bulletin of the Penitentiary association of Ukraine*, 1(35), 139-147. <https://doi.org/10.34015/2523-4552.2026.1.13>

Внесок автора. Автор самостійно здійснив концептуалізацію дослідження, аналіз джерел, підготовку тексту статті та формулювання висновків. Автор ознайомився з остаточною версією рукопису, схвалив її та погодився з поданням статті до публікації.

Академічна доброчесність. Автор підтверджує оригінальність, точність і достовірність тексту статті та наведених у ній результатів, а також дотримання принципів академічної доброчесності.

Використання інструментів штучного інтелекту. Автор засвідчує, що під час підготовки цієї статті інструменти штучного інтелекту не використовувалися.

Конфлікт інтересів. Автор заявляє про відсутність реального чи потенційного конфлікту інтересів.

Фінансування. Дослідження виконано в межах наукової діяльності автора у відповідних установах і не мало окремого зовнішнього фінансування.

Author Contribution. The author independently conceptualized the study, analyzed the sources, prepared the text of the article, and formulated the conclusions. The author reviewed the final version of the manuscript, approved it, and agreed to submit the article for publication.

Academic Integrity Statement. The author confirms the originality, accuracy, and reliability of the text of the article and the results presented therein, as well as compliance with the principles of academic integrity.

Use of Artificial Intelligence Tools. The author certifies that no artificial intelligence tools were used in the preparation of this article.

Conflict of Interest. The author declares that there is no actual or potential conflict of interest.

Funding. The research was conducted within the framework of the author's academic activities at the relevant institutions and did not receive special external funding.

Надійшла: 10.02.2026

Прийнята до друку: 18.03.2026

Опублікована: 30.04.2026

Received: 10 February 2026

Accepted for publication: 18 March 2026

Published: 30 April 2026